

Úvaha o advente

Nastal čas adventu. Čo vlastne tento sviatok znamená? S adventom sa začínajú vianočné sviatky, ktoré trvajú do Troch kráľov, čiže do 6. januára. Toto obdobie je časom očakávania príchodu Pána Ježiša Krista. Pripravujeme sa na jeho príchod pôstom, modlitbami, vnútorným sústredením sa a tichým rozjímaním. Pre kresťanov sa nový cirkevný rok začína adventom. Toto obdobie každého vyzýva na upokojenie a na tiché očakávanie. Ale čo vlastne očakávame, po čom túžime?

Je december, keď sa dni skracujú a rýchlo prichádzajúca tma zahalí prírodu aj naše duše. Nikdy nie je tak málo svetla a jeho očakávanie nie je nikdy tak silné ako práve v tomto čase. Ale nielen vonkajšie svetlo, ale aj vnútorné. V tomto roku je všetko iné. Udalosti začiatkom roka od základu zmenili naše doterajšie každodenné spôsoby života, naše zvyky, sviatky a sociálne vzťahy. Globálne šírenie korona vírusovej pandémie nás uväznilo v našich domovoch, na minimum obmedzilo naše vzťahy s priateľmi a milovanými príbuznými. Najviac trpeli starší ľudia. Naš doterajší spôsob života sa od základu prevrátil a dodnes nám nezostáva nič iné iba sa musíme prispôbiť. Na jeseň pandémie nabrala novú silu. Ľudia sú už unavení, beznádejní a majú strach. Narastá sociálne napätie a nevidíme, kedy sa to všetko skončí. Či chceme, či nie, sme závislí od udalostí odohrávajúcich sa okolo nás tak, ako sme závislí od vplyvu prírody a ročných období. Tma sa ešte drží, neustupuje.

Tohoročný advent je iný ako boli predchádzajúce. Dnes neočakávame iba Vianoce a narodenie Ježiša, ale aj koniec tohto ťažkého a únavného obdobia. Ale čakanie sa čoraz viac predlžuje. Očakávame zázrak. Čakáme na návrat svetla, aby opäť naplnilo naše dni. Súčasný advent

prináša iné posolstvo nášho sviatočného očakávania ako v minulosti. Čo teda môžeme robiť?!

Toto obdobie nech nie je iba o očakávaní, ale aj o našej vnútornej očiste a o príprave na príchod svetla, aby sme ho mohli opäť s láskou prijať do našich sŕdc. Tak ako koncom decembra dni sa opäť o kúsok predlžujú, nech v nás podobne narastá viera a láska, aby

sme sa koncom tejto hroznej pandémie mohli vrátiť s láskou a čistou dušou k našim priateľom a spoluobčanom. Uživajme si tento sviatok! Dnes je to mimoriadne potrebné. Počas sviatkov prežime zázrak znovuzrodenia svetla, ktoré oddelí sviatočné dni od všedných, pozdvihne

nás nad bežné starosti o seba a prinesie upokojenie. Sviatky nás navrátia k našim koreňom, z ktorých pramení naša životná energia. Vychutnajme si to naplno! Nech tieto sviatky osvetlia naše životy! Aj keď to môže byť ťažké, oblečme naše srdcia do sviatočných šiat!

S láskou myslíme na tých, čo sú aj cez sviatky osamotení. Dobré slovo, milý úsmev dokážu zázraky. Pozornosť voči druhým, porozumenie a rozhovor s inými prinášajú benefity aj nám. Pomáhajú prežívať advent sviatočne.

Prestaňme sa pachtieť! Dnešný svet nás môže poučiť ako najstť tie skutočné hodnoty. Sústavné horúčkované zháňanie vecí nás oberá o mnoho. Porozumenie, láska k človeku nech zúročia naše sviatky. Okamihy života rýchlo pominú a dnes sú oveľa zraniteľnejšie než kedykoľvek predtým.

Váž si, čo máš! Tento rok nie je o tom, aby si dostal všetko, čo chceš. Tento rok je o tom, aby si bol vďačný za všetko, čo máš!

Očakávajme koniec tmy, aby v nás čoraz viac narastala schopnosť lásky. Prežime tieto sviatky darom lásky k našim blízkym a rodinám, aby sme tým sami seba lepšie pochopili a vážili si to, čo naozaj máme!

V mene redakcie novín HegyeshalMilapunk vám želáme požehnané Vianoce a pevné zdravie do nového roku!

Na ceste k revitalizácii Správy katolíckej jednoty sv. Bertalana

Od augusta 2020 na základe iniciatívy kňaza Lajosa Butsyho farská rada obnovila svoju činnosť. V priebehu troch týždňov veriaci mohli navrhovať nových členov tejto rady. Výsledkom bolo, že začiatkom októbra sa obnovila činnosť tejto katolíckej jednoty. Členovia: Butsy Lajos (kňaz, predseda), Budai Lajos (podpredseda), dr. Cseh Sándor, Dubi Gyuláné (matka kostola), Jenőffy Gábor, senior (charita a vzťahy so samosprávou), Jenőffy Gábor junior (učiteľ náboženstva), Maász Katalin (pokladníčka), Marton Béla, Ozsváth Károly (matka kostola), Paksa Balázs (zapisovateľ), Salzer Géza (kantor), Stuthné Salzer Erika (kontrolórka), Szakácsné dr. Szóka Anett, dr. Székelyhidi László (kontrolóri). Náhradní členovia: Baranyai György, Barna István, Csernó Tibor junior. Čestní členovia: Bukovits Benjamin, Fabsich Frigyes, Kappel József, Szóka Terézia.

Tento nový spolok pod vedením kňaza sa bude usilovať o revitalizáciu činnosti veriacich v celej obci.

Po neúspešnom projekte obnovy fary nová katolícka jednota sa bude usilovať o obnovu kúrenia v kostole, ako aj vykonanie rôznych menších opráv na fare. Srdečne vítame každú pomocnú ruku, každý príspevok. Podali sme nový projekt so žiadosťou o opravu zatekania do múrov kostola, resp. o revitalizáciu záhrady okolo kostola.

Ohľadom na korona vírusovú pandémiu župný biskup dr. Veres András poveril slúžiacich kňazov v regióne, aby mohli aj oni svojim veriacim sprostredkovať milosť Svätého ducha. Následkom tohto aktu 11. októbra 2020 o 15,30 v priebehu slávnostnej omše sa konala aj birmovka v Hegyeshalome. Sviatosť dospelosti prijalo z rúk kňaza Lajosa Butsyho 10 osôb.

V máji 2020 náš rodinný spevácky zbor, ktorý pôsobí od r. 2011, získal ocenenie v súťaži hudobných nástrojov ("Hangszerpályázat 2020"), ktorú organizovala Magyar Katolikus Püspöki Konferencia. Takto sme získali hudobné nástroje ako - elektro-akustickú gitaru, elektro-akustickú basgitaru, elektro-akustickú bas, elektrický klavír a

príslušenstvo. Kňazské posvätenie týchto hudobných nástrojov sa konalo 7. novembra v rámci omše pre študentov.

Všeobecné informácie:

Hygienické predpisy v kostole počas súčasnej pandémie: zvony sa odmlčali, nádoby na sv. vodu sú prázdne, veriaci si nepodávajú ruky, sväté prijímanie sa podáva do dlaní, nosenie rúšok je povinné, počas prijímania možno rúško dať dole. Starí a chorí ľudia sú oslobodení od návštevy bohoslužieb. Sobotné sv. omše bude vysielat' v nedeľu od 19.00 hod. FTV Hegyeshalom.

Omše počas advetu:

Utorok, piatok a sobotu o 17.00 hod.

Nedeľu 9,30

Pol hodinu pred omšami je možnosť na spoveď.

Omše počas vianočných sviatkov

24. decembra: 22,00

25. decembra: 9,30 (otec József Drobilich)

26. decembra: 17,00

27. decembra 9,30 (Nedeľa sv. rodiny)

31. decembra 17,00 (koncoročné ďakovanie)

1. januára 9,30 (novoročná omša)

2. januára 17,00

3. Januára (v nedeľu) 9,30

Prijímacie hodiny na fare: od 15,00 do 16,30

Telefon: +36-96/220-051, +36-70/565-2777,

hegyeshalom.plebana@gmail.com

Česrtvé správy na internete: <http://hegyeshalom-plebania.hu>,

<https://www.facebook.com/lelkinaphegyes>

Ročný cirkevný príspevok je 4000 HUF (štyritisíc) od zarábajúcich osôb aj od pracujúcich dôchodcov. Finančný dar možno odovzdať osobne počas prijímacích hodín na fare alebo po omši priamo do rúk kňaza Lajosa Butsyho.

Sväté omše evanjelickej cirkvi:

- 24. decembra o 16.00 hod.

- 25. decembra o 11.00 hod.

- 26. decembra o 11.00 hod.

Bohoslužby sa budú konať v kostole, preto prosíme veriacich, aby sa tepla obliekli a nosili rúško.

Všetci čakáme na zázraky ...

Súčasný advent, ako aj súčasný rok, sú úplne iné ako predtým.... Mnoho vecí sme si museli odriecť, svet sa stal plný obáv. No, v tomto adventnom očakávaní vyšlo na javo, že každý z nás potrebuje zázrak ... niečo divotvorné.

Nezažili sme adventné stretnutia a ani nevieme aké budú Vianoce. Ale prišiel Mikuláš —koho očakávali hlavne naše deti, im zázraky nemôžeme odoprieť. V rámci obmedzených karanténnych podmienok bolo otázne ako sa Mikuláš stretne s deťmi...

Napokon sme našli dobré riešenie — postavme pre Mikuláša domček, aký mal aj niekoľko rokov predtým! Tak sme domček postavili a zariadili. Deti chodili k domčeku a nakukali do okien či už prišiel, no nenašli ho. Ale ak sa dívali pozorne, v domčeku uvideli skrývavajúcich sa trpasličkov, Mikulášových pomocníkov.

Od Mikuláša sme dostali list. Tu je:

Milé deti! Milí dospelí!

Chcem vám pretlmočiť obsah listu od Mikuláša, lebo ako jeho najmenší trpaslík mám viac času ako On. A píšem krajšie... Tento rok mal strašne veľa práce a je už starý a unavený, preto ma poveril, aby som sa v jeho mene poďakoval za to množstvo milých listov a kresieb, ktoré našiel vo svojej poštovej schránke.

Veľmi sa potešil. Vieme, že ste často nakukali do okien jeho domčeka. Dobré ste urobili! Mohli ste vidieť, kde oddychuje po ťažkej práci, ktorú vykonáva deň a noc. Keď príde domov sadne si vedľa krbu, aby sa ohrial. Našou prácou je pripraviť tam drevo, priniesť z poštovej schránky vaše listy, pripraviť mu teplý čaj, vyčistiť mu papuče, aby si ich mohol obuť a pustiť sa do čítania vašich listov. Do svojej veľkej knihy potom zapíše vaše želania a na glóbusy vyznačí, kam zajtra pôjde. My, jeho pomocníci, nezahálame, ale rýchlo sa dáme do balenia darčiek, aby sme vrchovato naplnili jeho vrece, čo zvyčajne nosí na chrbte. Tešil sa, že tento rok nemusel rozdávať veľa uhlia ani trsteníc. On si myslí, že žiadne dieťa nemá dostávať trstenicu alebo uhlie, lebo každé dieťa je dobré, iba niektoré deti sú trochu živšie... Dúfa, že aj tento rok sa mu včas podarilo všetkým deťom rozdať darčeky a mali ste z nich radosť.

Mikuláš darčeky roznáša s veľkou láskou.

Bolo nám u vás dobre!

Váš **Bikfic**, najmenší trpaslík.

Poznámka: Pred Mikulášom sme dostali veľa milých správ o Mikulášovom domčeku. Dodatočne srdečne všetkým vám ďakujeme. Dúfame, že sme deťom priniesli trocha radosti v týchto chmúrnych decembrových dňoch.

Hegyeshalomský kultúrny klub ručných prác (Hegyeshalmi Kulturális Egyesület Kézimunka Klubja) predstavuje svoju činnosť. Zvykli sme si, že v čase adventu náš Kultúrny klub ručných prác v priestoroch samosprávy vždy vystavoval pekné ručné práce. Škoda, že tento rok v dôsledku pandémie výstava nebude. Ale, aby sme ani tento rok celkom nezabudli na tento klub, aspoň vám ho predstavíme.

Náš klub ručných prác pod vedením Deákné Keisinger Anna vznikol v septembri v roku 1998. Má 18 členov. Zvyčajne sa stretávame v malej sále Tornacsarnoku. Pracujeme v príjemnej nálade hodinu až hodinu a pol. Pri každom stretnutí predstavujeme naše hotové práce, resp. pripravované výšivky. S veľkou radosťou obdivujeme krásne diela šikovných rúk našich členiek.

Robíme gobelíny, šijeme, pletieme, háčkujeme, lepíme obrázky z kamienkov, navliekame perly, vyrábame malých bradatých trpaslíkov a iné figúrky.

Samozrejme, medzitým ako si vzájomne prezeráme naše práce, debatujeme napríklad o aktuálnych prácach v záhrade, alebo o pečení a vymieňame si recepty.

Od roku 2010 po Deákné Keisinger Anna vedenie klubu so slúhlasom členov klubu prevzala Ujj Sándorné Ria.

Náš klub každý rok usporiadal exkurzie do známych lokalít našej vlasti. Napríklad sme boli

v mestách ako je Kalocsa, Szombathely, Kőszeg, Fertőd, Zsámbék, Martonvásár. V zahraničí to boli mestá ako napríklad Mariazell, Viedeň, Bratislava, hrady Frakno a Rust. Mohli by sme uviesť aj veľa ďalších miest, ktoré sme počas minulých dvadsať rokov navštívili. Všade sme hlavne študovali tradičné výšivky, kroje a iné práce ľudovej kultúry. Každý rok s veľkou radosťou sa pripravujeme na adventnú nedeľu. Tešíme sa, že môžeme našim spoluobčanom predstaviť naše výšivky. Na tieto výstavy zvyčajne pozývame aj hostí. Medzi našich vystavovateľov patria Leinwetterné Deák Magdolna, Lappincsné Barna Ildikó,

Belya Attiláné, Füziné Heizer Tímea (maľby), Ángyán Csilla (nádobu, ľudové remeslá), Kelemenné Godó Éva (keramika), Bösi Éva (obrazy vytvorené technikou Power pol), Pittmann Zsófi (mladá výtvarníčka z Budapešti, ktorá vzbudila veľkú pozornosť so svojimi ozvučenými tapisériami). Usporiadali sme aj výstavu bábik zo zbierky Vincze Sándorné ako aj zo zbierky bábik a bábok

Klubu ručných prác z Jánossomorji. Na týchto výstavách sa tešíme veľkej pozornosti a uznania od návštevníkov, ktorí svoje pozitívne dojmy zapisujú aj do našej Pamätnej knihy.

Nedávno Hanság Múzeum v Mosonmagyaróváre vystavilo niektoré diela Vincze Sándorné, Györke Kató a niektoré moje práce.

Máme veľmi dobré vzťahy aj s inými klubmi. Často pozývame členov z Vámosszabadi Nyugdíjas Kézimunka Klubu a Rajkai Kézimunka Klubu.

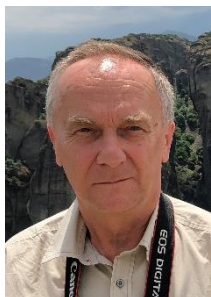
Ľutujeme, že mladí ľudia k nám neprichádzajú a nemôžu prevziať naše skúsenosti. Samozrejme, chápeme, že dnes musia veľa pracovať.

Tento rok sme mali, ako mnohí iní ľudia, veľmi zlú situáciu, nemohli sme sa stretávať, nemohli sme pracovať spolu. Počas súčasnej pandémie aj my sme medzi sebou komunikovali iba telefonicky, resp. online. Dúfame, že rok 2021 už bude lepší a po skončení pandémie budeme môcť sa znovu stretávať.

Kto by mal záujem začleniť sa do nášho naozaj kreatívneho klubu a svoj voľný čas by chcel venovať niečomu užitočnému, nech sa k nám smelo pridá!

Nájdete nás na č.: 06 30 405 3285

Ujj Sándorné, vedúca klubu

Rozhovor s profesorom Erichom Mistríkom, pedagógom a vedcom na Univerzite Komenského v Bratislave

1. Pán profesor! Na Slovensku ste známym a uznávaným odborníkom na problémy výchovy a vzdelávania v multikultúrnom prostredí. Dnes mnohí ľudia na Slovensku, v Maďarsku aj inde odmietajú výraz "multikulturalizmus", lebo ho spájajú s automatickým súhlasom prijať migrantov odlišnej identity na územie svojich štátov. Ale klasické štáty sú multikultúrne nezávislé od súčasnej migračnej vlny. Aký je Váš názor na túto problematiku?

V minulom storočí sme si naivne mysleli, že stačí otvoriť dvere migrantom a všetci sa radi integrujú. Nie je to také jednoduché, jasne to ukazujú napríklad skúsenosti s druhou a treťou generáciou tureckej menšiny v Nemecku. Preto sa mnohí už vyjadrili, že multikulturalizmus zlyhal a odmietajú ho.

V súčasnom svete, ktorý je globálne prepojený, multikulturalizmus zostane, či sa nám to páči alebo nie. Migrácia bude v rôznych formách pokračovať. Stretnutia medzi kultúrami podnecuje už aj obyčajné cestovanie za poznaním či na dovolenku, podporujú ho aj médiá. Okrem toho, podobné stretnutia sú životne dôležité pre človeka a jeho kultúru. Človek stagnuje bez nových podnetov a kultúry tiež čerpajú svoju energiu a obnovujú sa v stretnutiach s inými kultúrami.

Multikulturalizmus nie je nič automatické, je to neustála, nekončiaca sa tvrdá práca na dobrom spolužití. Treba pracovať s ľuďmi, ktorí prichádzajú zďaleka, ale rovnaká aj s tými, ktorí už na tom mieste žijú. Dvere by mali zostať otvorené, ale nie bezhlavo, pre každého. Ak to mám povedať metaforicky: Môžem do môjho príbytku vpustiť každého, kto rešpektuje pravidlá tohto obydli. Potom vôbec nie je dôležité, aké náboženstvo vyznáva, aké sviatky slávi, čo si oblieka alebo v akej rodine vyrástol.

Problémy pri takých stretnutiach nastávajú vždy, konfliktom sa nevyhneme. Multikultúrne stretnutia majú totiž mnoho rovín – politickú, ekonomickú, psychologickú, vzdelávaciu, morálnu a ďalšie. Myslím si, že kľúčom k dobrému spolužitiu je rešpekt voči právu. Akákoľvek migrácia, akékoľvek stretnutie kultúr musí rešpektovať zákony danej krajiny. – Preto nemôže existovať ani automatický súhlas, lebo nie je zaručená ani automatická integrácia.

Treba rátať ešte aj s faktom, že tí, čo prichádzajú, sú vždy v nevýhode oproti domácim. Sú slabší, preto sa im treba niekedy pozornejšie venovať a neodmietat' ich len preto, že sú iní.

2. V našom "zlatom regióne", kde sa nachádza aj Hegyeshalom, je tolerancia medzi menšinovými etnikami osobitne dôležitá, lebo prispieva k cezhraničnej spolupráci v oblasti hospodárstva, turistiky, dopravy aj inde. Môžeme sa domnievať, že regionálny multikulturalizmus medzi menšinovými etnikami môže byť príkladom prekonávania animozít aj medzi tzv. majoritnými etnikami?

V tomto regióne sa napríklad pretínali vetvy starovekých a stredovekých diaľkových ciest – z Balkánu na juh, z Orientu na západ Európy. Tu sa po stáročia stretávali Maďari so Slovákmi, s Chorvátmi, s Rakúšanmi, s Čechmi, s Talianmi, s Nemcami, so Židmi, aristokracia s chudobou a s buržoáziou, putujúci remeselníci s usadlými roľníkmi a pod. V poslednom storočí bol tento región zasa svedkom niekoľkonásobných zmien hraníc.

Preto v tomto regióne zostala spolupráca rôznych etník ako niečo samozrejmé, čo vidno aj na tom, ako v maďarskom a rakúskom pohraničí prijali rozširujúce sa osídlenie Bratislavy. Slovenské rodiny tu prijali úplne prirodzene, a ony sa zasa úplne prirodzene integrujú – hoci si všetci uchovávajú svoju identitu. Mnohí si tiež budujú dvojakú etnickú a jazykovú identitu, čo bolo vždy prirodzené a pomáha to vzájomnému porozumeniu. Myslím si, že vas región môže byť príkladom.

3. Charta menšinových/regionálnych jazykov EÚ má za cieľ podporovať zachovanie menšinovej jazykovej pestrosti na územiach členských štátov. Problémom však je, že uznanie tzv. menšinového jazyka závisí od rozhodnutia členského štátu, nie od EÚ. Ako by bolo možné podľa Vás vyriešiť tento problém?

Je to veľmi zložitý aj citlivý problém a v pestrej Európe nie je možné ho riešiť jednotne. Nečudujem sa, že si štáty EÚ ponechali túto legislatívu. Nemyslím, že existuje recept, ktorý by sa dal uplatniť vo viacerých krajinách.

Ako východisko cítim ľudské práva. Je to rešpekt voči tomu, že niekto vyrastá v rodine, kde sa rozpráva inak ako rozpráva okolie. Je to aj rešpekt k tomu, aby si každý človek sám určil, akým jazykom chce komunikovať. Prirodzene, v pozadí musí byť jeden komunikačný jazyk, ktorý platí na území celého štátu. Ale na lokálnej úrovni, pri vzdelávaní na základnej škole, v miestnom a osobnom styku sa podľa mňa treba prispôsobiť tomu, že ľudia rozprávajú viacerými jazykmi.